ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ «ΟΙΚΟΛΟΓΩΝ»

Οἱ Γάλλοι ἀστοὶ ἐπιστρέφουν στὴ φύση ποὺ ἀγνόησαν ἐπὶ αἰῶνες

Ἀγρότες καὶ νοσταλγοὶ τοῦ παρελθόντος συγκρούονται

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ «ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ»

ΠΑΡΙΣΙ. Ἡ ἀγροτικὴ οἰκονομία ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν περνάει μιὰ μεταβατικὴ περίοδο. Τὰ παλιὰ χωριὰ μὲ τὶς καλλιέργειες καὶ τὴν κτηνοτροφία τους, ποὺ προμήθευαν μὲ ἀγροτικὰ προϊόντα τὶς πόλεις τοῦ 19ου καὶ τῶν πρώτων δεκαετιῶν τοῦ 20οῦ αἰώνα δὲν ἀντέχουν πιὰ στὶς νέες συνθῆκες. Ἡ πληθυσμιακὴ ἔκρηξη τῶν πόλεων, οἱ τεράστιες συγκεντρώσεις πληθυσμοῦ στὰ ἀστικὰ κέντρα, τίναξε κυριολεκτικὰ στὸν ἀέρα τὴν παλιὰ εὐρωπαϊκὴ ὕπαιθρο.

Σωστότερα θὰ ἦταν νὰ ποῦμε πὼς ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη καὶ ἡ ἀνάπτυξη τῶν ὑπηρεσιῶν, ποὺ ἀντιστοιχεῖ στὸ δεύτερο μισὸ τοῦ αἰώνα μας ἔγινε δαπάναις τῆς παραδοσιακῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Ἡ διαφορὰ τοῦ εἰσοδήματος ἀνάμεσα στὴν πόλη καὶ στὴν ὕπαιθρο ἦταν ὁ κύριος παράγοντας γιὰ τὴν προσέλκυση, νέου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ στὶς πόλεις καὶ στὶς βιομηχανικὲς ζῶνες καὶ ἡ αἰτία τῆς δημιουργίας τοῦ φαύλου κύκλου μέσα στὸν ὁποῖο καταποντίσθηκε τελικὰ ἡ παραδοσιακὴ παραγωγὴ τοῦ χωριοῦ. Ἡ τροφοδότηση τῶν μεγάλων ἀστικῶν πληθυσμῶν ἀπαιτεῖ τόσες ποσότητες τροφίμων, ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται ἡ ἀναδιάρθρωση τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ξένων ἀγροτικῶν προϊόντων, κάνει ἀσύμφορη τὴν μὴ ἐκμηχανισμένη καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ τὴν κτηνοτροφία τῶν μικρῶν κοπαδιῶν. Ἔτσι, ἀπὸ τὸ δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο παρατηρεῖται τὸ φαινόμενο τῆς ἐρημώσεως ὁλόκληρων περιοχῶν τῆς ὑπαίθρου, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ ὀρεινὰ χωριὰ καὶ κατεβαίνοντας, ὅλο καὶ πιὸ χαμηλά. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὅπου οἱ συνθῆκες τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς ἦταν πιὸ βιώσιμες, μπαίνει σήμερα τὸ δίλημμα: ἂν θὰ συνεχίζουν νὰ παράγουν μὲ τὴν παλιὰ μέθοδο τοῦ ἀγροτικοῦ νοικοκυριοῦ καὶ τοῦ μικροῦ ἀγροῦ ἢ τῆς μικρῆς κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἢ ἂν θὰ προχωρήσουν στὴν ἀναδιάρθρωση ποὺ ἀπαιτεῖ μεγάλες μονάδες εἴτε μέσω συνεταιρισμῶν τῶν ἀγροτῶν, εἴτε μὲ τὴν παράδοση τῆς ἐκμεταλλεύσεως, σὲ μεγάλες ἑταιρίες. Ὁ κατακερματισμὸς τῆς εὐρωπαϊκῆς γῆς, μὲ μικρὰ κομμάτια παίρνει τέλος.

Αὐτὲς οἱ ἀλλαγὲς εἶχαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν μεγάλες ἐπιπτώσεις στὴν οἰκονομικὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ ζωὴ τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης. Ὁ μαρασμὸς οἰκισμῶν ποὺ χαρακτηρίζονται «παραδοσιακοί», γιατὶ συνδέονται μὲ τὶς ρίζες τῶν σύγχρονων εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, ἡ ἐξαφάνιση παραδοσιακῶν τρόπων ζωῆς καὶ ἐργασίας, ἡ ἐξάλειψη τῶν πολιτιστικῶν στοιχείων ποὺ διατηροῦνταν στὰ χωριὰ καὶ ἡ ἰσοπέδωση τῆς ζωῆς στὶς μεγάλες πόλεις, ἡ μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος ποὺ ἀποδεικνύει πὼς ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη δὲν ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχία τῶν ἀνθρώπων ὅταν ἀποβλέπει στὸ κέρδος καὶ μόνο, ὅλα αὐτὰ δημιουργοῦν μιὰ νέα μορφὴ συγκρούσεων: Τὶς συγκρούσεις, ἀνάμεσα στὴ νοσταλγία τῶν παλιῶν τρόπων ζωῆς καὶ στὶς ἀνάγκες τῆς σύγχρονης ζωῆς, τὶς συγκρούσεις ἀνάμεσα στὴν τάση γιὰ «ἐπιστροφὴ» στὴν παράδοση καὶ στὴν τάση γιὰ τουριστικὴ ἀξιοποίηση τοῦ χωριοῦ, τὶς συγκρούσεις ἀνάμεσα σ' ἐκείνους ποὺ θέλουν νὰ σώσουν, τὶς μικρὲς ἐκμεταλλεύσεις καὶ σ' ἐκείνους ποὺ θέλουν νὰ δημιουργήσουν μεγάλες μονάδες ἢ νὰ ἀξιοποιήσουν τουριστικὰ τὰ ἐγκαταλειμμένα χωριά.

Η ΒΡΑΔΥΤΗΤΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ

Ὅλες αὐτὲς οἱ ἀντιθέσεις ἐκδηλώνονται ἐντονώτερα, ὅπως εἶναι φυσικό, στὶς χῶρες ἐκεῖνες, ποὺ βράδυναν νὰ προχωρήσουν, στὴν ἀναδιάρθρωση τῆς ἀγροτικῆς τους οἰκονομίας καὶ στὴν προσαρμογή της στὰ σημερινὰ δεδομένα, δηλαδὴ στὶς χῶρες τῆς νότιας Εὐρώπης, ἀπὸ τὴ Γαλλία καὶ κάτω.

Αὐτὴ ἡ βραδύτητα τῶν μετασχηματισμῶν πληρώνεται σήμερα μὲ τὴν ἐμφάνιση νέων ἀντιθέσεων, καθὼς οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, ἀναζητώντας ἀπεγνωσμένα μιὰ «δεύτερη κατοικία» στὴν ἐξοχή, εἰσβάλλουν στὰ χωριὰ μεταβάλλουν σὲ οἰκόπεδα τὰ χωράφια καὶ τὰ δάση, ἀνεβάζουν τὴν τιμὴ τῆς γῆς σὲ ἰλιγγιώδη ὕψη καὶ τὴν ἀφαιροῦν ἀπὸ τὴν καλλιέργεια.

Καὶ ἐνῷ πολλαπλασιάζονται, τὰ προβλήματα ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῶν διαρθρωτικῶν ἀλλαγῶν στὴν ὕπαιθρο, ἕνα νέο στοιχεῖο ἦρθε, νὰ αὐξήσει τὶς δυσκολίες: τὸ κίνημα τῶν «οἰκολόγων», ποὺ παίρνει ὅλο καὶ πιὸ πολὺ τὶς μορφὲς μιᾶς ρομαντικῆς ἐπιστροφῆς στὸ παρελθόν. Ἤδη ἡ Γαλλία ἀρχίζει νὰ ἀντιμετωπίζει συγκεκριμένα προβλήματα ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν ἔμπρακτη πλέον ἐπιστροφὴ τῶν φανατικῶν τῆς οἰκολογίας στὸ παρελθόν. Νέοι καὶ νέες ποὺ μίσησαν τὴν ζωὴ τῶν πόλεων στρέφονται πρὸς τὴν ὕπαιθρο, ἀνακαλύπτουν ἐρημωμένα χωριὰ καὶ ἐγκαταστάσεις ποὺ ἔχουν ἐγκαταλειφθεῖ, ἐγκαθίστανται ἐκεῖ καὶ ἀρχίζουν νὰ καλλιεργοῦν, μὲ τοὺς «παραδοσιακοὺς» τρόπους τὴ γῆ, νὰ τρέφουν κοπάδια, νὰ ἐπιδίνονται στὴ βιοτεχνία, τὴν παραδοσιακὴ πάντοτε. Σύνθημά τους εἶναι «νὰ δουλεύουμε γιὰ νὰ ζοῦμε, κι ὄχι νὰ ζοῦμε γιὰ νὰ δουλεύουμε». Ἔτσι, σύμφωνα μὲ τὸ σύνθημα αὐτό, ἡ προσπάθειά τους εἶναι νὰ ἐπαναφέρουν στὴ ζωὴ τὰ ἁπλὰ ἐργαλεῖα, τὴ μικρὴ παραγωγή, ποὺ ἱκανοποιεῖ τὶς δικές τους ἀνάγκες καὶ ἀφήνει τόσο περίσσευμα ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ προμηθεύονται ὅ,τι δὲν μποροῦν νὰ κατασκευάσουν οἱ ἴδιοι. Δηλαδή, ἐπάνοδος στὴν «κλειστὴ οἰκονομία» τῶν παππούδων μας, ὅταν οἱ ἀνάγκες τῶν πληθυσμῶν σήμερα, ἀπαιτοῦν τὸν ὑψηλότερο βαθμὸ ἐκμηχανίσεως τῆς παραγωγῆς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ «ΡΕΤΡΟ»

Αὐτὸ τὸ κοινωνικὸ «ρετό», ποὺ ἐκφράζουν οἱ φανατικότεροι ἀπὸ τοὺς «σωτῆρες τοῦ περιβάλλοντος» θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ὠφέλιμο ὡς ἕνα βαθμό, ἐφ' ὅσον ἀποβλέπει στὸ νὰ ξαναδώσει ζωὴ σὲ χωριὰ καὶ ἐκμεταλλεύσεις ποὺ ἔχουν ἐρημωθεῖ ἀπὸ χρόνια.

Στὸ κάτω — κάτω, ἂν μία ὁμάδα ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδιότυπους Εὐρωπαίους «χίππηδες»— ὅπως τοὺς λένε στὰ χωριά — πάει νὰ ἐγκατασταθεῖ σ' ἕνα χωριό, ποὺ βρίσκεται σὲ ὑψόμετρο χιλίων μέτρων κι ἔχει μείνει ἔρημο γιὰ ἕνα τέταρτο τοῦ αἰώνα, δὲ βλάπτει κανένα. Ἀντίθετα ξαναφέρνει κάποια ζωὴ καὶ συντηρεῖ μιὰ παράδοση, ποὺ πήγαινε νὰ ἐξαφανιστεῖ.

Ἀλλὰ τὰ πράγματα στὴ ζωὴ ποτὲ δὲν εἶναι τόσο ἁπλᾶ. Στὴν πραγματικότητα, τὴ στιγμή, ποὺ οἱ «χίππηδες» τοῦ περιβάλλοντος πᾶνε νὰ ἀναστήσουν τὴ ζωὴ τῶν παππούδων τους σὲ κάποιο χωριό, ποὺ τὸ πίστευαν ἐγκαταλειμμένο, συγκρούονται μὲ συμφέροντα, ποὺ δὲν περίμεναν πὼς θὰ συναντήσουν: Πολλοὶ ἀγρότες τῆς περιοχῆς, ἢ τὰ παιδιά τους, κατανόησαν πὼς τὸ σπίτι ποὺ εἶχαν κάποτε στὸ χωριό, μπορεῖ σήμερα νὰ ἀξιοποιηθεῖ, σὰν «ἐξοχικὴ κατοικία» κάποιου Παριζιάνου καὶ νὰ τοὺς ἀποφέρει σεβαστὸ εἰσόδημα. Ἢ κατανόησαν πὼς οἱ βοσκότοποι, ποὺ περιβάλλουν τὸ χωριό τους διατηροῦν τὴν ἀξία τους καὶ μποροῦν νὰ ἀποτελέσουν τὴ βάση, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς μεγάλης κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ἂν αὐτὰ τὰ σχέδια βροῦν ἐμπόδιο σὲ κάποιους ρομαντικοὺς ὀπαδοὺς τοῦ περιβάλλοντος, ποὺ προηγήθηκαν καὶ ἔστησαν τὸ «παραδοσιακὸ» νοικοκυριό τους, στὴν περιοχή, τότε ἡ σύγκρουση εἶναι ἀναπόφευκτη. Αὐτὸ συμβαίνει τὸν τελευταῖο καιρὸ στὴ Γαλλία. Οἱ ἀπηχήσεις αὐτοῦ τοῦ ἰδιότυπου φαινομένου τῆς ἐποχῆς μας φτάνουν ὡς τὸ γαλλικὸ τύπο, ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ παρακολουθήσει π.χ. τὶς ἐξελίξεις, τῆς συγκρούσεως μεταξὺ ἑνὸς κτηνοτρόφου τοῦ Ζοζὲφ Κομμὰνζ καὶ μιᾶς συντροφιᾶς Παριζιάνων ποὺ ἦρθαν νὰ ἐγκατασταθοῦν στὴν ἴδια ὀρεινὴ περιοχή.

Ὁ Κομμάνζ, ἕνας μικροκτηνοτρόφος, πῆρε ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια τὴν ἄδεια νὰ χρησιμοποιήσει τοὺς βοσκότοπους, ποὺ ἔμεναν ἐπὶ δύο δεκαετίες ἔρημοι. Δούλεψε σκληρά, μεγάλωσε τὴν ἐπιχείρησή του, οἱ δώδεκα ἀγελάδες του ἔγιναν πενῆντα κι ἔτσι μποροῦσε νὰ κάνει μεγάλα, ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον. Ξαφνικά, ἐμφανίστηκαν οἱ Παριζιάνοι. Τοὺς ἄρεσε τὸ μέρος, ζήτησαν νὰ τοὺς παραχωρηθεῖ γιὰ μικρὸ διάστημα ἕνα ἀπὸ τὰ ἐγκαταλειμμένα, σπίτια, ἔμειναν ἕνα καλοκαίρι, κι ἕνα χειμώνα κι ὕστερα δὲν ἤθελαν πιὰ νὰ φύγουν. Νοίκιασαν κάμποσα στρέμματα, κι ἔστησαν τὸ δικό τους «οἰκολογικὸ» καὶ «παραδοσιακὸ» νοικοκυριό τους. Σὲ λίγο ἡ φήμη τους ἄρχισε νὰ ἁπλώνεται κι ἦρθαν καινούργιοι φανατικοὶ τῆς ἐπιστροφῆς στὸ παρελθὸν νὰ προστεθοῦν στὴ συντροφιά τους. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἦταν ποὺ ἀνησύχησε τὸν κτηνοτρόφο Ζοζὲφ Κομμάνζ: Ἂν γίνει ἐκεῖ πάνω, στὴν ὀρεινὴ περιοχή του, μιὰ μεγάλη κοινότητα «χίππηδων», ἂν νοικιάσουν κι ἄλλη γῆ, τότε θὰ πρέπει νὰ ἀποχαιρετίσει τὰ ὄνειρά του, ὅτι ἡ μέτρια καὶ ἀποδοτικὴ ἐπιχείρησή του, θὰ γίνει μιὰ μεγάλη κτηνοτροφικὴ μονάδα.

Ἄραβες καὶ Ἰσραὴλ κατάλαβαν τώρα ὅτι ἔχουν ἀνάγκη ὁ ἕνας τὸν ἄλλον

Ἀπὸ τὸν πόλεμό τους νικητὴς ἦταν οἱ ΗΠΑ

ΡΩΜΗ. Ὕστερα ἀπὸ 30 χρόνια πολέμου, οἱ δύο Σημιτικοί, λαοὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, φαίνεται ὅτι ἀνακάλυψαν δύο βασικὲς ἀλήθειες: ἕνα, ὅτι τὰ ἀραβικὰ κεφάλαια βρίσκονται σὲ ἀναζήτηση τεχνολογίας καὶ δύο, ὅτι ἡ ἰσραηλινὴ τεχνολογία ἔχει ἀνάγκη κεφαλαίων, γράφει τὸ περιοδικὸ «Ευροπέο».

«Καὶ τί μποροῦμε νὰ κάνουμε, ἐμεῖς, ἂν ὁ Μωϋσῆς ἐγκαταστάθηκε, μετὰ σαράντα χρόνια περιπλάνηση, στὴ μοναδικὴ γωνιὰ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ὅπου δὲν ὑπάρχει οὔτε μιὰ στάλα πετρέλαιο;».

Μέχρι πρὶν ἕνα μῆνα, αὐτὸ ἦταν τὸ τυπικὸ παράπονο κάθε Ἰσραηλινοῦ, εἴτε αὐτὸς ἦταν ταξιτζῆς, εἴτε ὑπάλληλος ἢ καθηγητὴς πανεπιστημίου. Ἡ οἰκονομικὴ κρίση, οἱ φόροι, ἡ ἰδεολογικὴ καὶ ἡ ἠθικὴ κρίση, τὸ «στάτους κβό», ἡ ἄγνοια τοῦ ἂν τὸ αὔριο θὰ εἶναι μέρα εἰρήνης ἢ πολέμου, ἡ πολιτικὴ στροφὴ πρὸς τὰ δεξιά, ὅλα αὐτὰ εἶχαν ὁδηγήσει σὲ ἕνα εἶδος συνεχοῦς παραπόνου. Σὲ μιὰ ἀπογοήτευση, μόνη ἐξαίρεση τῆς ὁποίας ἀποτελοῦσε τὸ γεμᾶτο μοιρολατρεία χιοῦμορ τῶν «σάμπρα» καὶ τῶν Ἑβραίων τῆς διασπορᾶς.

Ἡ καθημερινὴ ζωὴ εἶχε διαβρώσει τοὺς μύθους, ὅλους ἐκείνους τοὺς μύθους πάνω στοὺς ὁποίους στηρίχτηκε ἡ γέννηση καὶ ἡ ἀνάπτυξη τῆς ἰσραηλινῆς πραγματικότητας. Κάθε μέρα ἔφερνε καὶ μιὰ σύγκρουση, μιὰ ἀναθεώρηση ἰδεῶν, συχνὰ μιὰ κρίση. Στοὺς τελευταίους μῆνες παρουσιάστηκε γιὰ πρώτη φορὰ τὸ φαινόμενο νὰ εἶναι περισσότεροι αὐτοὶ ποὺ ἐγκαταλείπουν τὸ Ἰσραὴλ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔρχονται νὰ ἐγκατασταθοῦν.

Ταυτόχρονα ὅμως τὸ θάνατο, ἑνὸς μύθου, τὸν ζοῦσαν καὶ οἱ Ἄραβες. Διαιρεμένοι, χωρὶς νὰ βρίσκουν κατανόηση πουθενά, ζῶντας συνεχῶς μέσα σὲ ἐσωτερικὲς διαμάχες καὶ σὲ συγκρούσεις, γιὰ τὶς ὁποῖες ἦταν τὶς περισσότερες φορὲς ἀπροετοίμαστοι, χωρισμένοι ἀκόμα σὲ πλούσιους καὶ σὲ φτωχούς. Στὴ μοιρασιὰ αὐτὴ οἱ φτωχοὶ δὲν ἔπαυαν νὰ γίνονται ἀκόμα πιὸ φτωχοί, ἐνῷ οἱ πλούσιοι ἦταν περισσότερο ἀπὸ ποτὲ ἀποφασισμένοι νὰ μὴ μοιραστοῦν μὲ κανένα, οὔτε καὶ μὲ τὸν «ἐν Ἀλλὰχ ἀδελφὸ» τὰ ἀπέραντα πλούτη τους. Ὁ μῦθος τῆς ἀδελφωσύνης, χτισμένος πάνω στὸ πετρέλαιο, ξέφτιζε ὥρα μὲ τὴν ὥρα μπρὸς στὴν ἀμείλικτη πορεία τῶν γεγονότων.

Τὸ 1978 ἀντιστοιχεῖ στὸ ἔτος 5738 τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἡμερολογίου καὶ στὸ ἔτος 1355 τῆς μουσουλμανικῆς Ἐγίρας. Ὅλοι ἔχουν τὴν πεποίθηση ὅτι θὰ εἶναι τὸ ἔτος μιᾶς κάποιας εἰρήνης στὴ Μέση Ἀνατολή. Τῆς εἰρήνης ποὺ γεννήθηκε καί, κατὰ παράδοξο τρόπο, ἐπιβλήθηκε ἀπὸ αὐτὸ ποὺ Ἄραβες καὶ Ἰσραηλινοὶ τοποθετοῦσαν στὸ ἐπίκεντρο ὅλων τῶν παλιῶν καὶ πρόσφατων χτυπημάτων τῆς μοίρας: τὸ πετρέλαιο.

Μέσα στὶς ἑβδομάδες ποὺ πέρασαν, ἔγινε πολὺς λόγος γιὰ τὸ ταξίδι τοῦ Σαντάτ, γιὰ τὴ συνδιάσκεψη τῶν Πυραμίδων, γιὰ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Μπέγκιν στὴν Ἰσμαηλία, γιὰ τὴ μυστικὴ καὶ γιὰ τὴν περιοδεύουσα διπλωματία. Πρόκειται γιὰ τριάντα χρόνια, συγκρούσεων — ὄχι πάντα, καὶ οὔτε μόνο, ἐνόπλων — ποὺ ἀκυρώνονται ἀπὸ τριάντα μέρες χαμόγελων. Ὅποιος ἔζησε τὶς ἑβδομάδες αὐτὲς σ' ὅλη τὴν ἀμεσότητά τους, παρασύρεται εὔκολα, καὶ ἀναπόφευκτα σὲ ρητορικὰ σχήματα. Ἂν ὅμως θελήσει νὰ μὴν ἀπαγκιστρωθεῖ, ὅπως εἶναι ἀναγκαῖο σὲ παρόμοιες περιπτώσεις, ἀπὸ τὸ συγκεκριμένο, θὰ ὑποχρεωθεῖ νὰ ἀναγνωρίσει ὅτι, αὐτὴ ἡ πιθανὴ εἰρήνη τοῦ 1978, γεννήθηκε ἀπὸ τὸ πετρέλαιο, ἀπὸ τὸν πόλεμο τοῦ πετρελαίου. Κι' ὅτι εἶναι, κατὰ πᾶσα πιθανότητα, προορισμένη νὰ διαρκέσει μὲ βάση τὸ πετρέλαιο.

Ὁ πόλεμος τοῦ 1973, ἢ ὅπως εἶναι περισσότερο γνωστός, ὁ «πόλεμος τοῦ Γιὸμ Κιπούρ», ἡ πρώτη δηλαδὴ σύρραξη κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁποίας κινδύνευσε ἡ στρατιωτικὴ ὑπεροχὴ τῶν Ἰσραηλινῶν ἀποτέλεσε τὸ ἔναυσμα τῆς κρίσης τοῦ πετρελαίου. Τὴ χρονιὰ αὐτὴ εἶναι ποὺ μάθαμε, τὴν ὕπαρξη τῶν Σεϊχάτων καὶ τῶν Ἐμιράτων τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου, καθὼς καὶ τὰ ἀρχικὰ ἑνὸς σχεδὸν ἀγνώστου ὀργανισμοῦ, τοῦ ΟΠΕΚ. Τότε εἶναι ποὺ ἀρχίσαμε νὰ μιλᾶμε γιὰ παγκόσμια ἐνεργειακὴ κρίση.

«Ὅλοι ἀναρωτιοῦνται», λέει ὁ Παλαιστίνιος συγγραφέας Χαμὶντ Μπαραντᾶ, «ποιὸς νίκησε, στὸν πόλεμο τοῦ Ὀκτώβρη. Κι' ὅλοι συμφωνοῦν ὅτι αὐτοὶ ποὺ νίκησαν εἶναι οἱ Ἀμερικανοί. Ἡ ἐπιρροή τους στὴ Μέση Ἀνατολὴ αὐξήθηκε. Οἱ Σοβιετικοὶ ἐκδιώχτηκαν, ὅπως εἶχαν προβλέψει, οἱ ἐμπειρογνώμονες καὶ ἡ Οὐάσιγκτον ἀνέπτυξε τοὺς δεσμούς της μὲ τὰ συντηρητικὰ ἀραβικὰ καθεστῶτα, διατηρώντας παράλληλα τὶς προνομιακὲς σχέσεις της μὲ τὸ Ἰσραήλ».

Καὶ ὁ Λιβανὸς διανοούμενος, Γιοακὶμ Μονμπαράκ προσθέτει: «Εἶναι πιὰ δύσκολο νὰ κλείσει, κανεὶς τὰ μάτια μπρὸς στή, διακριτικὴ ἀκόμα βέβαια, σύγκλιση τῶν συμφερόντων τῶν Μουσουλμάνων, Ἑβραίων καὶ Χριστιανῶν σεχταριστῶν στὴ Μέση Ἀνατολή. Μπορεῖ κανεὶς ἀκόμα καὶ νὰ προβλέψει μὲ ποιὸ τρόπο, κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ καὶ τὴν αἰγίδα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, αὐτὴ ἡ νέου τύπου «Ἱερὰ Συμμαχία» σχεδιάζει νὰ μοιραστεῖ τὶς ζῶνες στρατηγικῆς σημασίας καὶ τὰ κοιτάσματα πετρελαίου τῆς περιοχῆς».

Οἱ δύο Ἄραβες διανοούμενοι, διαβλέπουν, δηλαδή, τὴν προοπτικὴ μιᾶς «Πὰξ Ἀμερικάνα», πρᾶγμα ποὺ ἀποτελεῖ τὴν πιὸ ἀπαισιόδοξη, γιὰ τὸ μέλλον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, πρόβλεψη, ἐνῷ Ἰσραηλινοὶ καὶ Αἰγύπτιοι δηλώνουν ὅτι, αὐτὴ τουλάχιστον τὴ φορά, θέλουν νὰ χαράξουν μόνοι τους τὸ δρόμο καὶ νὰ γράψουν, οἱ ἴδιοι τὴν Ἱστορία τους. Θὰ μπορέσουν ὅμως οἱ δύο πρωταγωνιστὲς νὰ βγοῦν μόνοι ἀπὸ τὴ σήραγγα, ἢ γιὰ νὰ βγοῦν θὰ κρατηθοῦν ἀπὸ τὸ χέρι κάποιου ἄλλου;

«Κάποια» εἰρήνη ὅμως θὰ ὑπάρξει τὸ 1978. Ὅπως λέει ὁ καθηγητὴς Ἐλιαχοὺ Κανόφσκι, «χῶρες ποὺ μέχρι τώρα ἀφιέρωναν τὸ μισὸ σχεδὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τους στὶς στρατιωτικὲς δαπάνες, δείχνουν μιὰ χωρὶς προηγούμενο προθυμία γιὰ εἰρήνη. Καὶ ἡ εἰρήνη, προσθέτει, θὰ μποροῦσε νὰ μεταμορφώσει ριζικὰ καὶ τὴν ἰσραηλινὴ ἀλλά, καὶ τὴν ἀραβικὴ οἰκονομία. Ἡ Αἴγυπτος καὶ τὸ Ἰσραήλ, ποὺ ἔχουν φθάσει σὲ ἀφόρητο σημεῖο χρεώσεως καὶ ἑπομένως ἐξαρτήσεως ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, ἔχουν παράλληλα ὑποχρεωθεῖ νὰ ἀσκοῦν σκληρότατη οἰκονομικὴ πίεση καὶ ἔχουν στερηθεῖ τὶς ἐπενδύσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ σύναψη συμφώνου εἰρήνης θὰ ἔφερνε σχεδὸν ἀμέσως μιὰ ἀντίστροφη τάση».

Καὶ τὴν ἰδέα ὅτι τώρα εἶναι ἡ στιγμὴ γιὰ μιὰ συμφέρουσα καὶ γιὰ τὶς δυὸ πλευρὲς εἰρήνη, τὴν ἔρριξε πρῶτος ἕνας Αἰγύπτιος, ὁ Μωχάμεντ Σίντ Ἀχμέντ, σ' ἕνα βιβλίο ποὺ προκάλεσε, μὲ τὴν ἔκδοσή του, σάλο στὸν ἀραβικὸ κόσμο. «Εἶναι δυνατὸ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὸ ἐνδεχόμενο», γράφει, «κάποιου τύπου σύγκλισης ἀνάμεσα στὶς τεχνολογικὲς γνώσεις τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὸ ἀραβικὸ κεφάλαιο: τὰ κεφάλαια βρίσκονται σὲ ἀναζήτηση τεχνολογίας, ὅπως καὶ ἡ ἐπένδυση τῆς τεχνολογίας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ διαθέσιμα κεφάλαια...».

Δὲν εἶναι ἁπλὴ σύμπτωση, ὅπως λέγεται στὸ Τὲλ Ἀβίβ, ὅτι οἱ Ἰσραηλινοὶ οἰκονομικοὶ κύκλοι συζητοῦν τώρα ἀκριβῶς τὸ θέμα αὐτό. Ἡ εἰρήνη λοιπὸν θὰ πρέπει νὰ κανονιστεῖ μὲ βάση τὴ «συμπληρωματικότητα» αὐτή, ἀνάμεσα στὸ Ἰσραὴλ καὶ τὸν ἀραβικὸ κόσμο, κι' αὐτὸ ὄχι μόνο στὸ οἰκονομικὸ ἐπίπεδο, ἀλλὰ καὶ στὸ πολιτιστικὸ καὶ στὸ πολιτικὸ (γιὰ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν κοινὴ ἄμυνα ἐναντίον τῶν ξένων ἐπεμβάσεων).

Ρῶσοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἀναζητοῦν τὰ "μυστικὰ„ τῶν Ὠκεανῶν σὲ κοινὲς ἔρευνες

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ

ΜΟΣΧΑ. Ἡ Ὠκεανολογία, ἂν καὶ πανάρχαιη ἐπιστήμη, ἔχει κάνει τέτοια ἐπιστημονικὰ ἅλματα τὴν τελευταία εἰκοσαετία, ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν ὀνομάσει «νέα» ἐπιστήμη.

Ἡ Ὠκεανογραφία ἔχει τεράστια σημασία γιὰ τὴ σύγχρονη, ἀνθρωπότητα. Πρῶτα —πρῶτα, ὁλοένα καὶ διαπιστώνεται σαφέστερα, ὅτι ἡ «μπαγκέτα» ποὺ διευθύνει τὸ κλίμα τῆς Γῆς εἶναι ὁ Ὠκεανός. Καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἄποψη καὶ μόνο, ἡ γνώση τῶν μυστικῶν τοῦ ὠκεανοῦ θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι κάτι σπουδαῖο.

Πέρα ἀπ' αὐτὸ ὅμως, μιὰ καὶ οἱ ὠκεανοὶ καλύπτουν τὰ δύο τρίτα τῆς ἐπιφάνειας τοῦ πλανήτου μας καὶ τὰ τελευταῖα χρόνια προσφέρουν στὸν ἄνθρωπο ὄχι μόνο τεράστιες ποσότητες τροφῆς, ἀλλὰ καὶ ὀρυκτὰ ὕψιστης σημασίας ὅπως πετρέλαιο, φυσικὰ ἀέρια, μεταλλεύματα γενικά, τὸ σύμπλεγμα τῶν ἐπιστημῶν ποὺ ἐρευνοῦν τὴν ὄψη καὶ τοὺς βυθοὺς τῶν ὠκεανῶν, ἔχει τεράστια σημασία γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Εἶναι ἀπολύτως φανερὸ ὅτι ἡ βιομηχανικὴ ἀξιοποίηση τοῦ πλούτου τῶν ἐγκάτων τῆς Γῆς ποὺ καλύπτονται ἀπὸ νερό, ἀρχίζει, νὰ πραγματοποιεῖται, μὲ συνεχῶς γοργότερο ρυθμό.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τὸ πρῶτο συνέδριο τῶν σοβιετικῶν ὠκεανολόγων, ποὺ ἔγινε πρόσφατα στὴ Μόσχα, ἀπέδειξε τὶς τεράστιες διαστάσεις τῶν ἐργασιῶν ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν ὠκεανῶν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἔχουν οἱ ἐπιστημονικὲς γνώσεις οἱ ὁποῖες συνδυάζονται μὲ τὴν ἐκμετάλλευση αὐτή.

Ἐκεῖνο ποὺ ὑποστηρίζουν οἱ σοβιετικοὶ ὠκεανολόγοι εἶναι ὅτι, ἡ μελέτη τῶν ὠκεανῶν εἶναι οἰκουμενικὸ πρόβλημα, ποὺ ἐνδιαφέρει ὅλο τὸν κόσμο. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ περισσότερα προγράμματά τους ἔχουν διεθνῆ χαρακτῆρα.

Στὴν ὑδρόφυσικὴ π.χκ δημιουργήθηκε τὸ διεθνὲς πρόγραμμα «Πολιμόντε». Σοβιετικοὶ καὶ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ἐργάζονται ἤδη τώρα στὸν Ἀτλαντικὸ Ὠκεανό, στὴν περιοχὴ τῆς Σαργαθάλασσας καὶ τοῦ Τριγώνου τῶν Βαλεαρίδων. Ἡ συγκέντρωση στατιστικῶν στοιχείων θὰ βοηθήσει στὴν δημιουργία, τεκμηριωμένης θεωρίας γιὰ τὴν πρόγνωση, τὸν τόπο καὶ τὸ χρόνο τῆς ἐμφανίσεως τῶν ἀνεμοστροβίλων καὶ συνεπῶς θὰ ὑποβοηθηθεῖ σημαντικὰ ἡ ναυσιπλοΐα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΠΙΓΑΠ»

Στὸ διεθνὲς πρόγραμμα μετρήσεως τῶν ἀνομοιογενῶν στρωμάτων τῶν νερῶν τῶν ὠκεανῶν, «Πίγαπ», μετέχουν δέκα χῶρες. Οἱ παρατηρήσεις του θ' ἀγκαλιάσουν ὁλόκληρο τὸν πλανήτη μας. Οἱ παρατηρήσεις τοῦ προγράμματος αὐτοῦ στοὺς ὠκεανοὺς καὶ τὴν ἀτμόσφαιρα, θὰ γίνουν γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1979. Στὰ πλαίσια τοῦ «Πίγαπ» γίνονται στὴν ΕΣΣΔ καὶ τὶς ΗΠΑ ἐπεξεργασίες προγραμμάτων γιὰ παρατηρήσεις μὲ «σπούτνικ» καὶ μαθηματικῶν μοντέλων συμπεριφορᾶς τῆς ἀτμόσφαιρας.

Στὸ παράρτημα τοῦ Σοβιετικοῦ Ὠκεανογραφικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Λένινγκραντ, δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν Ντμήτρη Τσάλικωφ, οἰκουμενικὸ μαθηματικό, μοντέλο ἀλληλοεπιδράσεως τῶν ὠκεανῶν καὶ τῆς ἀτμοσφαίρας. Πρόκειται γιὰ ἕνα σύστημα μαθηματικῶν ἐξισώσεων — προγραμμάτων γιὰ ἠλεκτρονικοϋπολογιστικὲς μηχανές.

Στὰ πειράματα ποὺ ἔγιναν, οἱ πληροφορίες ποὺ ἔδωσε ἡ ἠλεκτρονοϋπολογιστικὴ μηχανή, συνέπεσαν ἀπολύτως μ' ἐκεῖνες ποὺ εἶχαν πάρει οἱ παρατηρητές, χρησιμοποιώντας τὰ συνηθισμένα ὄργανα.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΛΑ

Μαθηματικὰ μοντέλλα δημιούργησαν καὶ οἱ σοβιετικοὶ ὑδροβιολόγοι. Μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ καθηγητῆ Μιχαὴλ Βινογκράντωφ, ἔγινε ἐπεξεργασία προγραμμάτων γιὰ νὰ βρεθοῦν οἱ τρόποι, κατευθύνσεως τῆς βιολογικῆς παραγωγικότητας τῶν ὠκεανῶν.

Πρὸς τὸ παρόν, βρισκόμαστε, στὴν κατάσταση «ἀγρίων κυνηγῶν». Ἐπιδιώκουμε νὰ ἀλιεύσουμε μὲ ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερες ποσότητες ψαριῶν χωρὶς νὰ μᾶς ἐνδιαφέρει, μερικὲς φορές, τὸ αὔριο. Χρησιμοποιώντας τὰ μαθηματικὰ μοντέλα, προσπαθοῦμε νὰ καταλάβουμε τὶς συνθῆκες τῆς καλύτερης ἀνάπτυξης τῶν βιολογικῶν ἀποικιῶν στοὺς ὠκεανούς. Καὶ μὲ βάση αὐτὴ τὴ γνώση νὰ κατευθύνουμε πιὰ ὀρθολογιστικὰ τὴν παγκόσμια ἁλιεία.

Σοβαρὲς ἔρευνες κάνουν οἱ γεωλόγοι τοῦ Σοβιετικοῦ Ὠκεανογραφικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ γιὰ τὴ δομὴ τοῦ βυθοῦ τῶν ὠκεανῶν γιὰ τὴν ὕπαρξη, σὲ ὁρισμένες περιοχές του, ὀρυκτοῦ πλούτου.

Μιὰ ὁμάδα ἐπιστημόνων, μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Παντελεήμονα Μπεζρούκωφ, ἀνακάλυψε ἀποθέματα σιδηρομαγγανιούχων ὀρυκτῶν. Σὲ μερικὲς περιοχές, τῶν ὠκεανῶν μεγάλα στρώματα, τοῦ μεταλλεύματος αὐτοῦ καλύπτουν κυριολεκτικὰ τὸ βυθό.

Μὲ τὴ χρησιμοποίηση φυσικομαθηματικοῦ μοντέλου, ποὺ ἐπεξεργάστηκε ἡ ἐπιστημονικὴ ὁμάδα τοῦ φυσικομαθηματικοῦ Ὀλέγκ Σαράχτιν, μελετῶνται οἱ διαδικασίες ποὺ βρίσκονται ὑπὸ ἐξέλιξη σὲ μεγάλα βάθη τοῦ πλανήτη μας, στὸ μανδύα καὶ τὸν πυρῆνα του.

ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ Ο ΠΥΡΗΝΑΣ

Ἡ ἐξερεύνηση τῶν βυθῶν τῶν ὠκεανῶν, προσφέρει πληροφορίες γιὰ τὴ συμπεριφορὰ τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ ἄνω μανδύα τῆς Γῆς, ἡ ὁποία συνδέεται μὲ τὶς διαδικασίες τῶν ἐσωτερικῶν ἐξελίξεων τοῦ πλανήτη μας.

Ἔτσι, σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς ὁμάδος αὐτῆς, ὁ πυρῆνας τῆς Γῆς μεγαλώνει, γεγονός πού, φυσικά, δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ἐπιδρᾶ στὴν τεκτονικὴ κίνηση καὶ παραμόρφωση τοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς. Ἡ κατανόηση τῆς νομοτέλειας αὐτῆς δίνει ἀπάντηση σὲ πολλὰ ἐρωτήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς σύγχρονους ἐπιστήμονες, μαζὶ καὶ στὸ κρυφὸ ἐρώτημα: Κινοῦνται ἄραγε οἱ ἤπειροι;

Ἀμερικανὸς πορνογράφος ἀφοσιώνεται στὴ θρησκεία

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ. Ὁ πρῶτος καὶ ἀδίστακτος πορνογράφος τῆς Ἀμερικῆς, ὁ Λάρρυ Φλύντ, ποὺ τὰ περιοδικά του ἀποτελοῦσαν ἀληθινὴ πρόκληση γιὰ κάθε Ἀμερικανὸ καὶ πολλοὶ τὰ θεωροῦσαν ὡς τὰ χυδαιότερα ποὺ βγῆκαν ποτέ, ἐγκατέλειψε τὴν πορνογραφία καὶ ἔγινε ἠθικὴ καὶ ἀγγελικὴ μορφὴ ἀφοῦ ἀσπάσθηκε τὰ Θεῖα...

Ἐξέδιδε δύο περιοδικὰ τὸ «Χάσλερ» καὶ τὸ «Σὶκ» καὶ συχνὰ προκάλεσε τὶς Ἀρχὲς νὰ ἐπέμβουν καὶ νὰ τὰ κατάσχουν, καὶ παρουσίασε ἐκεῖ στὶς πιὸ τολμηρὲς πόζες τὰ ὡραιότερα μαννεκὲν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τώρα ὅμως, ὅλα αὐτὰ ἀνήκουν στὸ παρελθόν.

«Ἔγινε ἕνας σεμνὸς καὶ θρῆσκος ἄνθρωπος, λέει ὁ Λάρρυ Φλύντ, σὲ συνέντευξή του στὴν ἐφημερίδα «Οὐάσιγκτον Στάρ». Μὲ ἐμύησε ἡ ἀδελφὴ τοῦ προέδρου Κάρτερ, Ρούθ. Τώρα θὰ ζήσω σὰν ἕνας φιλόθρησκος ἄνθρωπος. Τοποθέτησα τὴν ζωή μου πλάϊ στὴν βίβλο, ποὺ δὲν τὴν ἀποχωρίζομαι ποτὲ ἀπὸ κοντά μου».

Ὁ Φλύντ ἦταν ἐπιχειρηματίας στὸ Κλήβελαντ τοῦ Ὀχάϊο, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ σημειώσει καμμιὰ ἐπιτυχία. Πρὶν τρία χρόνια ἐπιδόθηκε στὴν ἔκδοση πορνογραφικῶν περιοδικῶν καὶ ἐσημείωσε ἐπιτυχία. Ἀλλὰ τὰ περιοδικά του ἦταν πολὺ τολμηρὰ καὶ προκάλεσαν τὸ δημόσιο αἴσθημα, σὲ σημεῖο ποὺ ἔγιναν μηνύσεις ἐναντίον του καὶ ζητήθηκε ἡ φυλάκισή του. Ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμὴ σώθηκε.

Ὁ Λάρυ Φλύντ γνώρισε τότε τὴν Ρούθ Στάπλετον, ἀδελφὴ τοῦ προέδρου Κάρτερ ποὺ εἶναι μέλος τῶν Εὐαγγελιστῶν. Ἐξομολογήθηκε σ' αὐτὴ τὰ πάντα, ἐζήτησε ἄφεση ἁμαρτιῶν καὶ τώρα θὰ ἀφοσιωθεῖ καὶ ὁ ἴδιος στὰ Θεῖα.

ΔΕΗ — ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΑΡΙΘ. 22.7.2.1.02

1. Ἡ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ, διακηρύσσει ἐπαναληπτικὸ διαγωνισμὸ «δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν καὶ συμπληρώσεως Τιμολογίου» πρὸς ἀνάδειξη ἐργολάβου γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ Κτιρίου Πρακτορείου ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ.
2. Δικαίωμα συμμετοχῆς στὸ διαγωνισμὸ ἔχουν οἱ ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων μὲ πτυχίο Γ' τουλάχιστον τάξεως.
3. Τὰ σχετικὰ τεύχη καὶ ἔντυπα γιὰ τὸ διαγωνισμὸ θὰ χορηγοῦνται στοὺς ἐνδιαφερομένους ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς Δ)νσεως Δομικῶν Ἔργων Στεγάσεως (Καποδιστρίου 19—Ἀθῆναι) καὶ τοῦ Πρακτορείου Μεγαλοπόλεως τῆς Δ.Ε.Η.
4. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ γίνει ταυτόχρονα στὰ παραπάνω Γραφεῖα τῆς Δ.Ε.Η., στὶς 17 Φεβρουαρίου 1978.

(ΑΠΟ ΤΗ Δ.Ε.Η.)

Μ)V ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ

Ἀναχωρήσεις ἐκ ΠΑΤΡΩΝ δι' ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ καθημερινῶς καὶ ὥρα 13.00'

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
Α)ΦΩΝ ΙΓΓΛΕΣΗ
ΟΘΩΝΟΣ—ΑΜΑΛΙΑΣ 12
ΤΗΛ. 277-676, 277-776 καὶ 271-038

ΕΛΛΑΣ-ΙΤΑΛΙΑ

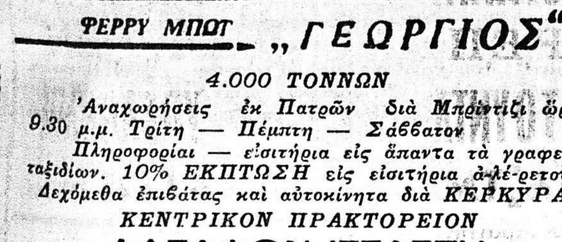

ΦΕΡΡΥ ΜΠΩΤ „ΓΕΩΡΓΙΟΣ"
4.000 ΤΟΝΝΩΝ
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν διὰ Μπρίντιζι ὥρα 9.30 μ.μ. Τρίτη — Πέμπτη — Σάββατον
Πληροφορίαι — εἰσιτήρια εἰς ἅπαντα τὰ γραφεῖα ταξιδίων. 10% ΕΚΠΤΩΣΗ εἰς εἰσιτήρια ἀ-λὲ-ρετοὺρ
Δεχόμεθα ἐπιβάτας καὶ αὐτοκίνητα διὰ ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΙΓΓΛΕΣΗ
Ὀθ. Ἀμαλίας 12, τηλ. 277.776, 277.676, 277.151

ΠΑΤΡΑ-ΑΓΚΩΝΑ
KARAGEORGIS LINES
ΤΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ ΦΕΡΡΥ — ΜΠΩΤ
F)B MEDITERRANNEAN SEA
ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 10ην ΕΣΠΕΡΙΝΗΝ
ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 2αν ΠΡΩΪΝΗΝ
ΑΠΟ 1ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΙΩΜΕΝΑΙ ΤΙΜΑΙ
ΕΙΔΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 1370
★
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
Π. Α. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ Ο. Ε.
ΟΘΩΝΟΣ ΑΜΑΛΙΑΣ 32
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
277-204, 274-554, 270-994, 222-488

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251
★
Ἔχει νὰ σᾶς παρουσιάσει ὅ,τι καλλίτερο ὑπάρχει στὴν Ἑλληνικὴ καὶ ξένη μόδα γιὰ τὴ χειμερινὴ περίοδο.
Κουστούμια ΜΗΝΑΪΔΗ — ΦΩΤΙΑΔΗ καὶ ὅλων τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν ἐργοστασίων σὲ τιμὲς αὐστηρῶς ἠλεγμένες.
Κουστούμια Κοτλέ, Σακκάκια Δερματὲξ, Πλεκτά, ὑποκάμισα τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων καὶ γενικὰ ὅ,τι χρειάζεται ὁ ἄνδρας.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251 ΠΑΤΡΑΙ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΜΟΡΦΩΝΟΥΝ—ΨΥΧΑΓΩΓΟΥΝ —ΞΕΚΟΥΡΑΖΟΥΝ
«ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ» ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32

ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὸν ἑαυτόν σας
Γιὰ τὴν γυναῖκα σας
Γιὰ τὰ παιδιά σας
Γιὰ τὴν οἰκογένειά σας
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὶς γιορτὲς
Γιὰ γεννέθλια
Γιὰ κάθε ἐπέτειο
Θὰ βρῆτε σὲ πλούσια συλλογὴ καὶ σὲ τιμὲς πάντα φθηνότερες στὴν ΝΕΑ ΠΤΕΡΥΓΑ ποὺ δημιούργησαν γιὰ Σᾶς
ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Χ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
ΕΡΜΟΥ 14 ΠΑΤΡΑΙ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 7,
ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΔΙΕΘΝΗ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΜΕ ΤΑ ΕΞΠΡΕΣ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, ΕΛΛΑΣ, ΑΘΗΝΑΙ
ΓΙΑ ΕΥΡΩΠΗ—ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗ — ΡΩΣΙΑ
ΕΠΙΣΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ — ΝΑΥΤΙΚΑ—ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:
ΤΗΛΕΦ. 271-205 & 222-629
ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ACHAÏA TRAVEL»
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΣ

Κλειδιὰ
κλειδωνιὲς
λουκέτα

Ἐὰν κλειδωθήκατε ἔξω, ἐὰν χάσατε τὸ κλειδί σας ἐὰν χάλασε ἡ κλειδαριά σας, τηλεφωνῆστε μας νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν στὰ τηλέφωνα:
275-006 & 271-443
ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΩΡΓΑΝΩΜΕΝΟ
ΚΛΕΙΘΡΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
μὲ τὴν μεγαλυτέραν συλλογὴν κλειδιῶν. Κατασκευάζονται κλειδιὰ μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ μὲ εἰδικὰ ἠλεκτρονικὰ αὐτόματα μηχανήματα νεωτάτου τύπου ἀπολύτου ἀκριβείας
Βαφαὶ — Στιλβώσεις ὑποδημάτων — τσαντῶν μὲ εὐρωπαϊκὰ βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα
ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13
(Κάτω μέρος πλατείας Ὄλγας) τηλ. 275-006

Η ΤΑΒΕΡΝΑ
«ΤΟ ΚΟΝΑΚΙ»
ΠΑΡΟΔΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ (Ὄπισθεν Ξενοδοχείου ΜΟΡΕΑΣ) — ΤΗΛΕΦ. 424-365
Καθιερώθη πλέον σὰν τὴν καλλίτερη ταβέρνα τῆς Πάτρας. Τὸ βεβαιώνει ἡ ἐκλεκτὴ πελατεία μας ποὺ μᾶς ἐπισκέπτεται ἐπανειλημμένως.
Διατίθεται διὰ συνεστιάσεις κ.λ.π.
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΣΤΟ «ΚΟΝΑΚΙ»